

PENSION VOOR ÉÉN NACHT

Kluchtig blijspel in zes scènes

door

ROB HOEKSTRA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PENSION VOOR ÉÉN NACHT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROB HOEKSTRA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2016 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES: (in volgorde van opkomst)

Magda – eigenares van Bed & Broodje Veldzicht

Geralda – haar zuster

Christian de Beaufort – gepensioneerd universitair docent,
gedragwetenschapper

Mevrouw Van den Booghaerd – adellijke dame op doorreis

Mevrouw Mansink – mevrouw uit Twente

Meneer Mansink – haar zwijgzame, vriendelijke man

Johan – de man in het zwart

Marije – studente natuurkunde *

Stephanie – studente geneeskunde *

Cora Hoogstra – kleurrijke, kunstzinnige vrouw

Titia van Ommeren – hoofdinspecteur, bijna met pensioen

* De twee jonge meiden brengen jeugd en levendigheid in het gezelschap. De personages zijn geschreven als studentes. Als de bezetting van het toneelgezelschap dat niet mogelijk maakt, zijn beide rollen vrij eenvoudig om te schrijven naar twee *jonge ouderen* (ong. 60 jaar)

DECOR:

Het decor is de zitkamer van Bed & Broodje Veldzicht. Het is ingericht met een bureautje, een grote bank, enkele stoelen en een grote kast. Achter het bureautje hangt een sleutelbord met de sleutels van de pensionkamers. Linksachter (LA) voert naar de hal en de voordeur, rechtsachter (RA) voert naar de pensionkamers. De bank zit nog in folie. Een kast is nog maar half afgetimmerd. Er hangt een bordje "NAT" en er staat een emmertje met verf.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

SCÈNE 1

(inloopmuziek)

(Licht aan)

Hartje winter. Het is in het begin van de avond. Buiten sneeuwt het en is het ijsig koud. Magda is in de zitkamer aan het poetsen. Ze is nerveus en rommelt van links naar rechts.

MAGDA *(roept in de hal):* Antonette! Antonette! *(roept RA)* Geralda!
(entree Geralda uit de hal)

MAGDA: Daar ben je. Pas op! Er zit zand aan je schoenen. Pas nou toch op, Geralda. Ik heb hier net geveegd. Waar zat je nou?

GERALDA: Ik zat bij de burens.

MAGDA: Wat moet je daar nu weer?

GERALDA: Ik was daar even...eh... Oh zomaar..., niets bijzonders. Wat een weer zeg.

MAGDA *(kijkt in de hal):* Waar is Antonette nou toch?

GERALDA: Die is naar huis denk ik. Ze is toch al klaar? Het is al na achten.

MAGDA: Ik had haar gevraagd wat extra te werken. Er moet nog zo ontzettend veel gebeuren. De hal moet nog worden gedweild. Het stoepje geveegd. Ooh, we zijn nog maar half af. En de eerste gasten komen zo... *(Geralda wil op de bank gaan zitten)* Nee, niet op zitten! Die is hartstikke nieuw. En die is voor de gasten. Hier, pak aan *(geeft Geralda emmer met schoonmaak. Geralda zet die nonchalant naast zich neer en ploft op de bank.)* Ooh nee! Moet ik dan alles hier zelf doen? Is het hier niet te koud voor de gasten?

GERALDA: Valt mee. Ben je vandaag al buiten geweest? Daar is het koud.

MAGDA: Hu. Ik zet de kachel wat hoger.

GERALDA: Dat kost geld!

MAGDA: Het is voor de gasten. Hoe laat zouden ze komen denk je? Zo spannend... Ooh Geralda, was het wel zo'n goed idee om een Bed & Broodje te beginnen?

GERALDA: Geef je het nu al op?

MAGDA: Nee zeg, stel je voor. Maar er moet nog zoveel gebeuren. En ik ben zo moe.

GERALDA: Hoeveel gasten krijgen we eigenlijk?

MAGDA *(kijkt in het grote boek):* ...vijf, zes, nee vijf.

GERALDA (*languit op de bank*): Op dag één! Goed voor de kas. En daar gaat het om. Centjes verdienen. Het is kei- en keihard werken, maar dan loop je ook binnebinnebinne!

CHRISTIAN: Hallo!

MAGDA: (*schrikt, nerveus*): Ooh Geralda, een gast, een gast! (*entree Christian LA*)

CHRISTIAN: Dit is misschien pension Veldzicht?

MAGDA: Pension. Ons Bed & Broodje. Veldzicht.

CHRISTIAN: Dan ben ik hier goed. Sjonge wat een weer. Ik ben met de taxi maar de goede man durfde het erf niet op. Het moet niet gekker worden.

MAGDA: U bent welkom. Magda Ruiterkamp.

CHRISTIAN: Christian De Beaufort. Zegt u maar Christian. Jong van lijf en leden.

GERALDA: Voeten vegen!

CHRISTIAN: Neemt u mij niet kwalijk. Ben ik de eerste?

GERALDA: De allereerste. We hebben nog nooit eerder een gast gehad. U heeft rugnummer 1.

MAGDA: Zal ik uw jas aannemen?

CHRISTIAN: Dat doe ik zelf. Dank u.

MAGDA: Oh. De kapstok is daar.

GERALDA: Heeft u een goede reis gehad?

CHRISTIAN: Uitstekend dank u. Maar wat een weer. Wat een pak sneeuw. En de wind maakt het ijsig koud. Gelukkig is het hier binnen warm.

MAGDA: U heeft de blauwe kamer, mijnheer De Beaufort. Een prachtkamer. Met uitzicht over..

CHRISTIAN: ...de sneeuw! Vanzelfsprekenderwijs. Alles is sneeuw.

MW VD BOOGHAERDT: Hallo! Hallo! (*entree Mevrouw Van den Booghaerd LA*)

GERALDA: En dat is nummer twee!

MW VD BOOGHAERDT: Pardon? Ben ik hier goed?

CHRISTIAN: Dat weet ik niet.

MAGDA: Ja hoor. Van harte welkom hoor.

MW VD BOOGHAERDT: Dit is toch ... Bed & Broodje...

MAGDA: Veldzicht. Ja hoor, daar bent u, komt u verder.

MW VD BOOGHAERDT: Dank u. Wat is het buiten een weer. Hoe maakt u het? Ik ben mevrouw van den Booghaerd, uit Apeldoorn. Ik kom hier een nachtje logeren – heb ik u aan de telefoon gehad? Want dat zit zo, ik ben op doorreis naar mijn zuster in Brabant. En op één dag reizen is zo ver.

MAGDA: Vanuit Apeldoorn. Dat is inderdaad heel ver.

MW VD BOOGHAERDT: Inderdaad. Inderdaad. Hé wat ruikt het hier naar verf.

CHRISTIAN: Zeg mevrouw... neemt u mij niet kwalijk. Ik was me net aan deze dames-des-huizes aan het voorstellen. Zoudt u even netjes op uw beurt willen wachten?

MW VD BOOGHAERDT: Nou zeg. Ik kom net binnen.

MAGDA: Oh mevrouw dat geeft helemaal niets hoor. Meneer hier is...

CHRISTIAN: Ook ik kom net binnen.

MW VD BOOGHAERDT: Sorry hoor. Nou, gaat u uw gang hoor...

CHRISTIAN: Juist. Ik was net lekker bezig. Christian de Beaufort. Universitair gedragswetenschapper. In ruste. Etholoog. Ik ben met pensioen, maar bestudeer nog steeds de mens. Gespecialiseerd als ik ben in menselijk gedrag. Uiterst interessant. Ik weet veel. Dank u wel. (*gaat op de bank zitten*) Zo, dat ben ik. Genoeg over mij. Voorlopig. En u?

MW VD BOOGHAERDT: Ik?

CHRISTIAN: Ja, u bent nummer twee. Meer gasten zijn er toch niet?

MAGDA: Nee, twee.

MW VD BOOGHAERDT: Ik ben Mw vd Booghaerd, dat zei ik reeds. En ik woon te Apeldoorn.

CHRISTIAN: Dank u wel. Ook dat zei u reeds. Bent u van adel?

MW VD BOOGHAERDT: Inderdaad. Hoe weet u dat?

CHRISTIAN: Dat kan ik zien. Ik heb verstand van mensen. Ik heb de blauwe kamer. En u?

MAGDA: Mw vd Booghaerd heeft de rode kamer, naast uw kamer. Loopt u met mij mee? Dan wijs ik het u.

MW VD BOOGHAERDT: Graag. Als u dat wil doen? Dat zou fijn zijn. Ik wil rust.

CHRISTIAN: En ik blijf hier. Ik moet acclimatiseren. (*Magda en Mw vd Booghaerd af*) Zo. Zo, ik zit. En u? wat doet u?

GERALDA: Ik ben zuster.

CHRISTIAN: Aha ik begrijp het. In een ziekenhuis?

GERALDA: Nee, niet zo. Ik ben zuster van. Het jongere zusje van Magda. Ik help haar met het pension. Fulltime zusje, eigenlijk.

CHRISTIAN: Dat is waarachtig een mooie roeping.

GERALDA: Zalig. Maar het betaalt slecht. Misschien dat ik na vandaag een beetje begin binnen te lopen, eindelijk. We zijn net begonnen met ons Bed & Broodje.

CHRISTIAN: Pension (*hij staat op, loopt rond en betast de meubels*)

GERALDA: Magda wil graag dat u Bed & Broodje zegt. Ze heeft het zelf verzonnen en is er nogal trots op.

CHRISTIAN: Akkoord, dat zal ik doen. Hoe komt u er zo bij om een pensio... Bed & Broodje te beginnen?

GERALDA: Ach weet u? De boerderij is zo groot en onze ouders zijn overleden en we zijn allebei zo langzamerhand bijna met pensioen en we dachten: laten we nog één keer een Grote Droom najagen. Van mij hoefde het eerlijk gezegd niet zo nodig, maar mijn zuster wilde het dolgraag. Ze houdt van gasten over de vloer.

CHRISTIAN: Als die maar geen modder aan de schoenen hebben. Juist. Ze is eh.... – als ik dat mag zeggen – nogal gespannen, uw zuster? Dat kan ik zien. Ik heb verstand van mensen. Weet u?

GERALDA: Hmmm?

CHRISTIAN: Ik heb heel wat mensen gezien in mijn leven.

GERALDA: U meent het.

CHRISTIAN: En ieder mens heeft iets bijzonders. Dat is fascinerend. Veel mensen willen gewoon zijn, niet opvallen, maar juist dan zijn ze interessant. Ik heb een importante carrière achter de rug mevrouw, een imposante wetenschappelijke carrière, mag ik wel zeggen.

GERALDA: Is er iets, meneer De Beaufort?

CHRISTIAN: Hmm. En toch had ik het me hier heel anders voorgesteld, eerlijk gezegd. Meer landelijk, meer een Engelse stijl. Met grote kabinetten, veel eiken, rieten manden, karpetje op de vloer. De geur van de polder. Dit is een geweldige boerderij, met een nostalgische sfeer. Maar de stijl van inrichten is... eh, ik had meer een soort landelijke romantiek verwacht.

GERALDA: Dit is meer janboerenfluitjesstijl, of zo. Een beetje oud, een snuffje nieuw en een beetje ikea.

CHRISTIAN: En met zo'n zure hospita, schort voor, knotje in het haar, met grote schoenen. En een grote bruine boerderijhond die rond schuifelt.

GERALDA: De hond ligt in het voorhuis. Zal ik hem voor u halen?

CHRISTIAN: Nee laat u maar hoor. Het gaat me om het sfeerplaatje. Ik ben gevoelig voor sfeer, weet u? Dat komt door mijn jeugd.

MEVROUW MANSINK: Hallo!

GERALDA: Magda! Magda, een gast! (*entree meneer en mevrouw Mansink LA*)

MEVROUW MANSINK: Neemt u mij niet kwalijk. Is dit...?

CHRISTIAN: Ja hoor. Dit is pension Veldzicht. (*Magda op*)

MAGDA: Bed & Broodje.

MEVROUW MANSINK: Er hangt géén bord bij de deur.

MAGDA: Dat is bijna af.

MEVROUW MANSINK: En er staat ook géén bord bij de weg.

MAGDA: We zijn pas geopend, moet u weten. Van harte welkom, komt u binnen, komt u binnen.

MEVROUW MANSINK: Het was bijna niet te vinden. Erg verwarrend allemaal. Maar we zijn er.

CHRISTIAN: Ik ben gast nummer 1.

MAGDA: En mevrouw van den Booghaerdt is even rusten. Ze was erg moe van de reis, zei ze. U bent nummer drie en vier.

CHRISTIAN: Christian De Beaufort. Gepensioneerd gedragswetenschapper. Zegt u maar Christian, dat is geoorloofd.

MEVROUW MANSINK: Wat een chique naam heeft u zeg. Wij heten maar gewoon Mansink. Uut Twente.

CHRISTIAN: Mijn goede vader, Giles De Beaufort, was een vooraanstaand man in ons kleine dorp. Hij...

GERALDA (*duwt Christian naar de deur*): Zeg, zou u ook niet even gaan rusten? Van het formidabele uitzicht genieten? U heeft de blauwe kamer. Die is de trap op en dan de tweede deur links. (*duwt Christian af RA*) Gaat u maar naar de sneeuw kijken.

MAGDA: Mevrouw Mansink, mag ik uw jas aannemen?

MEVROUW MANSINK: Graag. Wat een weer zeg. De regen ging onderweg plotseling over in sneeuw. En nu is alles wit. En het is steenkoud. Waait het hier altijd zo, in de polder? Sjonge. Gelukkig is het hier binnen warm. Of niet, schat? (*Meneer Mansink zegt geen woord*)

MAGDA: En u komt uit Twente?

MEVROUW MANSINK: Ja. dat wil zeggen, ik kom uut Hengelo, geboren en getogen. En mijn man komt hier uut de streek. Toch liefje? Sinds zeven jaar wonen we samen in Tubberloo. We zijn zeven jaar getrouwd, lief hè? Oh het is zo'n schat. En handig!

MAGDA (*tegen meneer Mansink*): Uit deze streek? Waar komt u vandaan dan?

MEVROUW MANSINK: Heerlijk is het hier. Gezellig gezellig gezellig. Deze kamer ademt een fijne sfeer. Buiten woedt de storm, en binnen ruist de open haard.

GERALDA: Centrale verwarming.

MEVROUW MANSINK: Hmmm, ook zo gezellig. En het ruikt hier fijn. Ruik je wel? Het is de geur van vroeger. Ik ruik Twente. Vind je ook niet?

MAGDA: Dank u. Dit was de boerderij van onze ouders. En van onze grootouders. Al vijf generaties is deze plek in de familie. En dan heeft u uw kamer nog niet gezien. U krijgt de roze kamer, aan de achterzijde van de boerderij. Met prachtig uitzicht.

MEVROUW MANSINK: Wat enig. Veelbelovend. Nou die willen wij wel zien. Is dat boven? Kom maar mee hoor. Oei je hebt een koude neus. Hmm het is zo zalig hier. Kom. *(Magda en echtbaar Mansink af RA. Geralda zucht, pakt de koektrommel, stort neer op de bank en gaat koekjes eten. Magda op)*

MAGDA: Oh zusje, niet doen. Die zijn voor de gasten. En het is ook helemaal niet goed voor je. Laat dat nou. Vier gasten! Vier. Het is begonnen zusje.

GERALDA: Vier keer 65 euro is 260 euro. Komen er nog meer?

MAGDA: Eens even kijken. Ja nog eentje. Mevrouw Hoogstra.

GERALDA: 325 eurootjes! Op 1 avond. Dat was een verdraaid goed idee zeg. Zo lopen we in één klap binnebinnen, en we hoeven er helemaal nietsniets voor te doen!

MAGDA: Jij niet nee. Ik doe hier het werk.

GERALDA: En Antonette.

MAGDA: Maar die is pleite. Kan ik dan alles zelf doen?

GERALDA: Koekje?

MAGDA: Ach hou toch op. *(gaat aan bureautje zitten, zucht)* Onze gasten zijn allemaal boven. Allemaal rusten.

GERALDA: Dat is lekker rustig.

MAGDA: Zeg..., die meneer Mansink...

GERALDA: Ja, die komt mij ook bekend voor.

MAGDA: Waar ken ik hem toch van? Weet jij dat?

GERALDA: Geen idee. Is hij niet van...?

MAGDA: Waarvan?

GERALDA: Nee...

MAGDA: Waarvan dan?

GERALDA: Nee, nee ik denk het niet...

MAGDA: Niet zo flauw doen

GERALDA: Ik weet het niet.

JOHAN: Hallo! *(entree Johan LA in zwarte jas, zwarte hoed en sjaal en zwarte handschoenen)*

MAGDA: Van harte welkom. Komt u binnen. En wie mag u dan wel zijn?

JOHAN: Ik ben meneer Johan

MAGDA: Magda Ruiterkamp. Hoe kan dat nou? *(kijkt in de boeken)* Bent u aangemeld?

JOHAN: Nee, ik ben verdwaald. Verdwaald in de sneeuw. En verdwaald in mijn gedachten. Teveel sneeuw. Teveel wit. Veel wit ook in mijn hoofd.

MAGDA: Dat zal best. U staat niet in het systeem.

JOHAN: Maar ik ben er nu toch?

MAGDA (*onverzettelijk*): Ja maar u staat niet in het systeem.

JOHAN: Dit is toch een pension?

MAGDA: Een Bed & Broodje ja. Maar zo gaat dat niet. U gooit de hele boel in de war, meneer... Johan. Dat kunnen we niet tolereren...

JOHAN: In dat geval. (*keert om en loopt terug de hal in*)

GERALDA: Magda, meneer is welkom. Iedereen is welkom, zeker met dit weer.

MAGDA: Maar we zitten vol. Tjokvol.

GERALDA: Voor een verdwaalde zwerver is altijd plek.

MAGDA: Maar waar moeten we meneer neerleggen? Alle kamers zijn vol.

GERALDA: We vinden wel een plek. Meneer! Meneer Johan! (*haalt Johan op uit de hal*)

JOHAN: Doet u voor mij geen moeite, ik heb niet veel nodig. Een bed en wat warmte en dan ben ik morgen in alle vroegte weer weg. U zult heus geen last hebben. Ik heb al last genoeg van mijzelf.

GERALDA: Hij kan in het voorhuis.

MAGDA: Nee dat kan niet. Dat is ons huis, en niet het Bed & Broodje. Die is in het achterhuis.

GERALDA: Dan is het voorhuis voor de duur van vannacht ook even Bed & Broodje. Dat geeft toch niet?

MAGDA: Ja maar dat hebben we niet afgesproken. Je gooit alles door de war. En daar slaapt de hond!

GERALDA: Magda, zeur niet! Deze man heeft het koud! Hij is in de sneeuw verdwaald en zoekt een warm bed. Wil je hem terugsturen? Ben je al buiten geweest? Hij krijgt een bed en daarmee uit. En hij betaalt. Toch?

JOHAN: Ik betaal.

GERALDA: Nou dan. (*Mevrouw van den Booghaerd op*)

MAGDA: Goed dan. In het voorhuis dan, in de opkamer. Maar dan gaat de hond op jouw kamer! Zal ik uw jas aannemen?

JOHAN: Nee. Die hou ik aan.

MAGDA: Oh. Nou, sorry hoor. Waar komt u vandaan?

JOHAN: Dat kan ik u niet zeggen.

MAGDA: En waar gaat u naar toe?

JOHAN: Ook dat kan ik niet zeggen.

MAGDA: Hmm. Zou u zich kunnen identificeren?

JOHAN: Ja.

MAGDA: Oh, dan is het goed. Gelukkig! Stel je voor. Loopt u maar met mij mee. Ik wijs u het voorhuis. (*Magda en Johan af naar de hal*)

MEVROUW VAN DEN BOOGHAERDT (*ploft in stoel*): Zo, ik zit. Dit is mijn stoel. Rust. Wie was dat?

GERALDA: Een of andere verdwaalde gast.

MEVROUW VAN DEN BOOGHAERDT: En ze laat hem zomaar binnen? Uw zuster?

GERALDA: Onbegrijpelijk hè?

MEVROUW VAN DEN BOOGHAERDT: Terwijl ze hem helemaal niet kent? En hij niets over zichzelf wil zeggen?

GERALDA: Onverantwoord. Heeft u fijn even gerust?

MEVROUW VAN DEN BOOGHAERDT: Een vreemdeling bij nacht en ontij. Ik zou maar uitkijken. (*zucht*) Heerlijk, dank u. Het is fijn hier. Rustig. De sneeuw dempt alle geluiden, en dat is prettig. Ik hou niet van geluid.

MARIJE EN STEPHANIE (*keihard*): Hallo! (*mw vdB schrikt. Entree Marije en Stephanie LA, twee backpackers op bergschoenen*)

MARIJE: Zijn we hier goed?

GERALDA: Dat weet ik niet.

MARIJE: Kunnen we hier slapen?

GERALDA: Altijd.

MEVROUW VAN DEN BOOGHAERDT: Als je maar betaalt.

MARIJE: We zijn studentes. We willen wel korting.

STEPHANIE: Want wij hebben niks te maken.

MARIJE: Marije, en dit is mijn vriendin Stephanie.

MEVROUW VAN DEN BOOGHAERDT: Zo, u geeft een stevige hand.

STEPHANIE: Zegt u maar jij hoor, ik ben nog jong.

MARIJE: Wat is het hier spannend zeg. Wat is het hier enig. Stephanie moet je kijken. Wat spannend allemaal.

GERALDA: Dat wordt nog wat.

STEPHANIE: Wat bedoel je?

GERALDA: Als je dit al spannend vindt.

MARIJE: Wordt het nog spannender dan? Weet je, het is onze eerste vakantie. Voor het eerst alleen van huis. En dan gelijk ingesneeuwd in een of ander ieniemeniepensionnetje op het platteland. Als dat niet romantisch is.

STEPHANIE: Zijn hier ook jongens?

GERALDA: Ja. Maar die zijn wel wat ouder.

MARIJE: Waar?

STEPHANIE: Hoe zien ze eruit? (*Magda op*)

MAGDA (*perplex*): Hee, wat is dat? Wie zijn jullie nou weer?

GERALDA: Dit is Stephanie en dit is haar vriendin, Marije. Zij zijn studentes en kwamen net aanwaaien.

MAGDA (*flipt*): Maar dat kan helemaal niet! We zijn VOL.

GERALDA: Zusje, ze komen net uit de kou.

MAGDA: Ik word gek hier. Geralda! Zonder enig overleg. Met mij.

GERALDA: Rustig nou, we geven ze wel een plekje.

MAGDA: Dat kan toch niet? Waar dan? Hoe moet dat nou?

MARIJE: Wij zijn heus niet zo moeilijk hoor.

STEPHANIE: We hebben allebei onze slaapzak en slaapmatjes mee. Kijk maar.

MARIJE: Die rollen we uit en dan...

STEPHANIE: ...zzzz... heeft u absoluut geen kind meer aan ons. Wij kunnen overal slapen, wij zijn niet zo moeilijk.

MAGDA: We hebben vier kamers en die zijn allemaal gereserveerd. En we hebben ook al een aangewaaide meneer dus het voorhuis is ook vol. Vol. En de hond moet ook ergens liggen. Denk d'r om.

MARIJE: Doet u voor ons heus niet teveel moeite. We zijn niet veeleisend. Een dak en enige warmte zou fijn zijn, we hoeven geen bed hoor, geen handdoek, geen zeepjes.

STEPHANIE: Maar dan wel voor half tarief?

GERALDA: Neenee geen denken aan.

MAGDA: Goed dan, akkoord. Jullie kunnen hier wel slapen, in de zitkamer. Als straks iedereen naar bed is, rol je hier je matje maar uit. Alle kamers zijn op. Twee voor de prijs van een.

MARIJE: En hoeveel is dat dan?

GERALDA: 85 euro

MEVROUW VAN DEN BOOGHAERDT: Neeneenee, dat is 65 euro. U mag de kluit niet bedotten!

MAGDA: Dat wordt dan 65 euro samen. Ik zal jullie inschrijven.

MARIJE EN STEPHANIE: Yes! (*Marije en Stephanie trekken hun bergschoenen uit*)

MEVROUW VAN DEN BOOGHAERDT: Hoe komen jullie erbij om te gaan hiken met dit weer? Het is vreselijk koud.

MARIJE: Wij zijn bikkels.

STEPHANIE: Winterbikkels. Wij oefenen voor onze grote reis.

MARIJE: Vakantie!

STEPHANIE: Yeah!

MARIJE: Komende zomer gaan we samen naar Nepal, naar de Himalaya. Stephanie is dol op bergbeklimmen en ik ga mee voor het avontuur. Ik ga acht weken vrijwilligerswerk doen in een klein bergdorpje, en in de tussentijd gaat Stephanie kou lijden op de rotswand.

GERALDA: Dat klinkt spannend. Doe je dat al lang?

STEPHANIE: Al jaren. Ik doe aan expeditieklommen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto